

Enric Escuder
nous temps
A Benicarló

Enric Escuder Arin candidat a l'alcaldia de Benicarló pel PSPV-PSOE, els convida a la presentació de la candidatura per a les eleccions municipals del pròxim 27 de maig. Els agraim la seua assistència en aquest moment tant significatiu per a tots nosaltres.

L'acte tindrà lloc al Parador Nacional el dia 23 de març a les 20'30 hores.

BENICARLÓ EN FALLES

BENICARLÓ en Falles
BENICARLÓ en Falles
Benicarló en Falles
Benicarló en Falles
BENICARLÓ EN FALLES
BENICARLÓ en FALLES

Programa d'actes

L'Ajuntament de Benicarló vos invita a disfrutar de les Falles 2007 amb un programa carregat d'actes:

- 10 de març a les 20.00
Cavalcada del Ninot
- 15 de març a les 20.00
Lliurament de premis
- 17 de març a les 17.00,
ofrena a la Mare de Déu
- 19 de març a les 20.00
cremà de les falles infantils
i a les 22.00 de les falles

I del 16 al 19, mascletaes a la Plaça
Constitució a les 14.00 hores

DEL 15 AL 19 DE MARÇ DE 2007

Número 577 - 16 març 2007 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIII

la veu

de Benicarló

La variant dialectal benicarlanda desapareixerà en pocs anys

Cristina Ferrando es proclama Campiona d'Espanya de salt d'alçada

El projecte d'ampliació i millora de la CV-135 entre Càlig i Benicarló presentat no disposa dels terrenys a ocupar

La variant dialectal benicarlanda desapareixerà en pocs anys

La força del castellà, la immigració i la pèrdua de relacions amb els territoris tortosins esvaeixen els trets diferencials de la nostra parla. Un estudi sociolingüístic aborda la qüestió i fa una comparativa amb unes enquestes realitzades fa 15 anys per veure'n l'evolució.

text REDACCIÓ

El nostre parlar que els més grans anomenaven benicarlando i que suposa una variant de transició entre el català oriental i l'occidental (o català i valencià), i que comparteix molts trets comuns i característics amb els territoris del Bisbat de Tortosa, va en extinció. La globalització juga en contra del patrimoni lingüístic i cultural. La valencianització va estirant més i es produeix un anivellament lingüístic. L'article "lo" desapareix. El rossellà professor de la Universitat Rovira i Virgili i membre de l'Institut d'Estudis Catalans, Miquel Àngel Pradilla, va realitzar l'any 1992 un treball de camp per conèixer la radiografia i l'estat de salut del parlar de Benicarló.

El treball va suposar la introducció d'un nou mètode aplicat a la sociolingüística per primera vegada i alhora es va convertir en tesi doctoral d'aquest erudit. Ara tornarà a estudiar les pronúncies d'un seguit de

benicarlandos. "Abans en aquesta classe d'estudis es buscaven llauradors, gent de camp amb baix nivell d'instrucció i cultura i molt grans i això es convertia amb la representació del parlar del poble", explica Pradilla. Les noves metodologies sociològiques que venen dels EEUU s'estratifica la població per controlar la variabilitat per edats, sexe, ocupació i nivell cultural entre d'altres variables. La primera remesa d'entrevistes, unes 80, formen part d'un primer corpus on ja s'observaven diferències i processos lingüístics segons les edats i canvis lingüístics. Altres observacions assenyalaven al fet que les dones són més innovadores a l'hora de parlar, que la gent més conservadora lingüísticament eren llauradors i mariners i en canvi altres professions innovaven més.

"Sobretot l'element de canvi tremend era la influència del castellà. En llengües minoritzades, com la nostra, la tendència evolutiva sempre la sol marcar la llengua dominant. Això aquí ha estat paradigmàtic pel contacte creixent de les noves

generacions i determinades professions, el que ha fet que la pronúncia benicarlanda haja evolucionat cap a sons més propers al castellà, explica Pradilla. A les poblacions rurals la variabilitat està més estancada, per això l'estudi de la urbe de Benicarló li va estar interessant.

És el primer cas de l'Estat on s'apliquen aquestes metodologies modernes. 15 anys més tard el treball es completarà per tal de veure cap on va el benicarlando. El professor explica els objectius del treball que ara s'enceta: "Es farà una rèplica de la tesi. Si aleshores vaig estudiar com canvia la llengua a través de les pronúncies i el comportament comunicatiu a través de diferents edats, amb el que és el concepte de temps aparent, ara posem en pràctica el concepte de temps real perquè han passat 15 anys i podem comprovar si les prediccions i matrius del canvi lingüístic evolucionen com era previsible segons les dades que es van obtenir, o si han canviat cap un altra banda".

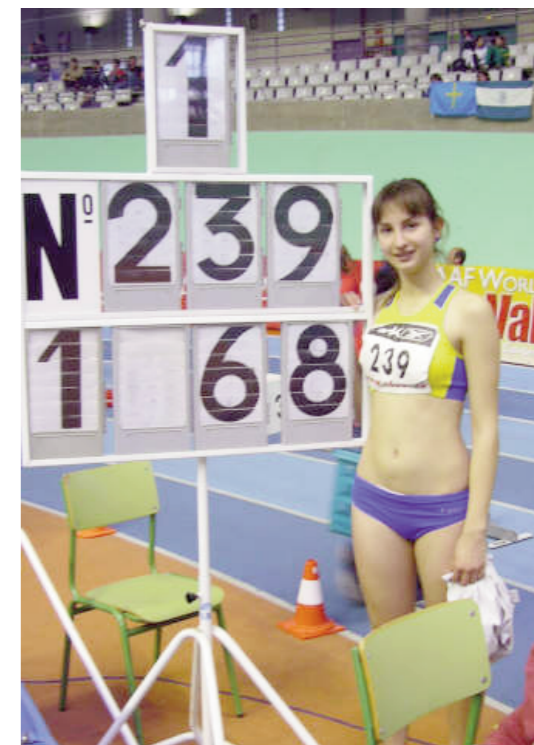
Cristina Ferrando es proclama Campiona d'Espanya de salt d'alçada

text REDACCIÓ

En la pista coberta "Lluís Puig" de València es va celebrar el passat cap de setmana el XX Campionat d'Espanya cadet de pista coberta on l'atleta benicarlanda Cristina Ferrando, del C.A. Grupo Poblet-Baix Maestrat, es va classificar, en la jornada del dissabte, en primera posició en la prova de salt d'alçada, aconseguint així guanyar amb una marca de 1m 68cm la medalla d'or i al mateix temps batre la seva marca personal. La seva serie de salts van ser immaculats, es a dir, només va tombar el llisto intentant superar el metre setanta. Les altres dues atletes que la van acompanyar en el podi van ser Claudia Garcia amb un millor salt de 1m 66cm i, Carla Tapia amb 1m 64cm; realitzant les dues un molt bon concurs i possant-li-ho molt difícil a la nostra campiona.

Cal destacar que amb aquesta marca l'atleta benicarlanda ha aconseguit batre el record autonòmic de la seva categoria, a més de col·locar-se primera en el ranking nacional cadet i 18ª en l'absolut.

Aquest resultat, al igual que altres molts bons resultats del C.A. Grupo Poblet-Baix Maestrat es deu també, al bon treball que porte realitzant desde ja fa molt de temps l'entrenador Gregorio Breto.

Presentació de l'Escola de Ciclisme de l'O.C. Benicarló

text GREGORIO SEGARRA

Diumenge passat va tenir lloc en el Parador de Turisme la presentació de l'Escola de Ciclisme de l'O.C. Benicarló. L'acte va comptar amb la presència de les màximes autoritats polítiques de la ciutat, així com dels presidents de la Federació Castellonense, Sr. Escrig i de la Valenciana, Sr. Amadeo. Els components de l'escola, que estarà present en les categories Prebenjamí, Benjamí, Aleví i Infantil, són: Raúl García, Isabel Balaguer, Mª Mar López, Joel Valera, Mónica Mateo, Iván Cheto, José Luis López, Isaac Sòria, Marc Lluch, David León, Iván Romero, Ulián Balaguer i Alejandro García. En la presentació es van destacar els èxits aconseguits pels alumnes en la temporada anterior, entre els quals destaquen els campionats provincials aconseguits per Isabel Balaguer, Mª del Mar López i Marc Lluch, així com el bronze autonòmic de José Luis López i el campionat

autonòmic d'Alejandro García, que va anar també semifinalista en la Volta a Espanya Júnior. L'equip tècnic de l'escola està format per: Manuel García (preparador físic), Manuel Sanz, Aurelio López i José Julián Balaguer (Monitors)

GOLEJADA

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Una vegada més, i ja en van ni se sap quantes, La Veu de Benicarló va ser l'únic mitjà de comunicació local que va desplaçar tots els seus efectius –un fotògraf, un redactor i un xiquet que no hi ha manera de treure-se'l de damunt– a presenciar un partit del CDB fora de casa. No vull repetir el de sempre perquè no tinc ganes d'ofendre, bé, sí que en tinc, però comprenc que m'he d'aguantar. A l'amo: em van fer pagar vuit euros de l'entrada, més la gasolina, els dos numerets de la rifa i desgast en general; trobo que amb un bitlletet blau ho arreglaríem tot; face's cap avant d'una vegada, home de Déu.

Aquesta és una de les ocasions que es presten a parlar només de futbol i prometo que ho faré perquè el Benicarló va aconseguir la major golejada que li recordo de mai en tota la vida a domicili. Zero a sis, vam guanyar per zero a sis i jo ho vaig vore. I encara gràcies que no van ser zero a vuit o a nou.

Un marcador tan contundent alguna explicació ha de tindre, no? Més d'una n'he trobat. La primera és que el porter del Sant Mateu, l'altíssim Mauri, és un amic, un veritable amic. A la primera part va fer tres sortides suïcides que no van acabar en gol perquè els nostres es van voler recrear massa en la sort i a la segona va perllongar la seua tendència a abandonar la ratlla de porteria fins a extrems provocatius, tant que no vam tindre més remei que marcar en diverses ocasions. Per no parlar de la gran exhibició de la coneguda actitud que en termes balompèdics és coneguda com a "vista", sí, Mauri és un gran aficionat a la "vista" i un gran conreador del tancredisme. De fet

el primer gol nostre va entrar d'una manera inesperada quan a un innocent xut de Xavi va respondre el nostre amic amb una posse torera acompanyant amb l'esguard la trajectòria de l'esfèrica fins al fons de la xarxa. Tan estranya va ser aquesta jugada que el públic local no va gosar ni reclamar l'empenta amb què el nostre davanter havia obsequiat el seu marcador. Amb un 0 a 1 injust va acabar la primera part; injust perquè tant Julve com Panissello com el jove

Irigaray van fallar com un principiant aquest darrer i com uns recelosos i goluts els dos pimers, s'ha de reconèixer.

Durant el descans vaig dedicar-me, com solc fer en ocasions com aquesta, a contemplar l'entorn i vaig tornar a un clàssic d'aquesta pàgina: les tanques publicitàries. No he vist encara res que supere aquella magnífica obra d'art del camp de l'Alcalà ("La torre chivertense"), però ací també vaig quedar prou satisfet. Tal i com era d'esperar, la grada principal, la tribuna, està gairebé tota copada per tres anuncis de "Muebles Vaquer, rústico y provenzal", però la joia la vaig trobar en un dels laterals de la paret que separa les instal·lacions esportives del carrer. Sí, a Sant Mateu hi ha una barberia que porta el singular i originalíssim nom de "Pels" (així, sense accent diacrític) i que promet amb lletres ben grosses "tractaments capil·lars". Sensacional, sí senyor, sensacional.

La segona part va ser tota, com s'ha dit, un atac i gol. Xavi va

repetir des de fora de l'àrea amb un altre obsequi de Mauri i Panissello, enratxat, va marcar els altres quatre i així de passada va fer callar l'espontani que a la primera ocasió fallada li havia brammat des de la grada que estava acabat. Jo me'n donava vergonya, no sabia què dir, em sentia aclaparat pel nostre joc i per com anaven entrant un darrere l'altre. Prop meu estava el president de l'equip local i l'home –ho deu portar el càrrec– encara tenia ànims per posar-se de mal humor i s'enfadava amb l'àrbitre o els deia als nostres que ja podrien, ja, que ara sí que cobrarien. Em va saber mal perquè semblava que ho deia amb totes les seues visceres i ell, m'han dit que és metge, bé deu saber que la ira pot provocar l'esclat de la fel. Sóc conscient que a ningú li agrada veure el seu equip humiliat –nosaltres mateixos amb el Vall d'Uixó i l'alcalde de San Jorge– i que qui perd té dret fins i tot a plorar, però igual li haguera quedat millor una actitud més discreta. Pobre home, quan després d'una falta no assenyalada va etzibar-li un puntada de peu a la paret vaig acabar de confirmar que estava (o era) realment nerviós.

Una anècdota. Un defensa del Sant Mateu es queixava al linier tot dient-li que parara més compte amb els fores de joc i el barbamec de la bandereta, sense immutar-se i amb més raó que un sant, li va respondre que menys queixar-se, que el que havien de fer ells era no sortir caminant perquè sempre els agarraven amb els pixats al ventre. Inaudit.

Diumenge vinent no hi ha lliga. Descansem, és natural, són falles i tot el País Valencià (perdó per tan inconstitucional expressió) s'ha de paraitzar. Però el dia 25 ve el Vinaròs, que ens porta tres punts i... ja en parlarem.

“Si no hi ha un canvi substancial en la planificació lingüística el futur està complicat.”

ve de la p gina anterior

Canvis profunds

L'immigració i els mitjans de comunicació son variables que han pogut influir en aquests darrers anys, que son els que han coincidit precisament amb l'eclosió d'aquests dos fenòmens. “Caldrà veure fins a quin punt la presència tímida del valencià a mitjans de comunicació, ensenyament i media ha conformat una varietat estàndard que la població haja imitat i interioritzat, com per exemple la pronúncia de les “r” finals i altres qüestions morfològiques”. A diferència del que puguem pensar no es tracta d'un fenomen roïn, sinó molt bo. “Tota llengua que està en un procés de normalització seriós acaba potenciant una varietat estàndard que haurà de satisfer tot un seguit de situacions comunicatives en que abans la llengua no hi tenia cabuda. Que tinga vigència una varietat estàndard vol dir que la llengua ha anat ocupant funcions de formalitat i ha anat millorant. L'altra cosa és que un mal ensenyament faça que l'estàndard acabe esmorteint la riquesa d'aquestes varietats. La consolidació del parlar del poble és una gran anomalia, una i l'altra son compatibles”.

No anem bé

Altres de les conclusions assenyalen una preocupació pel fet que la veritable estàndard és la pressió tremenda del castellà. “Dubto moltíssim que haguem creat un estàndard potent, perquè el castellà ha guanyat encara més terreny, el que farà en futures generacions que estiga cada vegada més interferit. Per molt d'ensenyament que hi haja, l'ús no és bo. Si no hi ha un canvi substancial en la planificació lingüística el futur està complicat. Les elits activen els ressorts, però en una aposta clara pel castellà i tan sols d'una manera simbòlica a nivell de discurs pel valencià. El valencià ha entrat en una

deriva al País Valencià”, afegeix. La política lingüística al País Valencià es fa des de baix, des d'uns segments que volen un altra gestió de les llengües i amb una maquinària molt més limitada i aquest és el nostre drama. Haurien d'intervindre totes les administracions en aquesta problemàtica. Pradilla enumera com a prioritari frenar la pèrdua d'usos amb polítiques de serioses de promoció de la llengua, per damunt del model lingüístic. El treball que ara ha arrancat d'entrevistes serà llarg, s'hauran de buidar les dades de les entrevistes, converses, qüestionaris i fer un anàlisi de les dades sobre usos, parlars, variabilitats... son treballs complexos.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

URBANISME: ESPECULACIÓ, CORRUPCIÓ I GOLF (1)

La revista Forbes publicà, recentment, la coneguda llista de fortunes del món. Dels més de 900 multimilionaris, n'hi ha 20 de l'estat espanyol, 13 són grans empresaris de la construcció. Hi figuren els principals accionistes de Fomentos y Contratas, Metrovacesa, Ferrovial, ACS, Sacyr Valldemosa, Zenith... Actualment a l'estat, la construcció és "el gran negoci".

Els casos de corrupció urbanística abunden arreu: Marbella, Andraix, Catral. Seseña, Ciempozuelos... i molts més. La ONG Transparència Internacional presentà, en maig de 2006, un informe molt crític sobre la corrupció urbanística a l'estat. L'àmbit d'aquest delictes és sobretot el nivell local i, segons l'informe, la causa cal buscar-la en el sistema de qualificació del sòl. Es denuncia l'ús excessius dels convenis urbanístics entre propietaris del sòl i els municipis que permeten acords a banda del que indica la normativa urbanística de forma general. La poca vigilància urbanística i l'absència de les demolicions com a sanció, afavoreixen les infraccions amb l'aquiescència municipal. En bona lògica, aquest afer deuria ser clau a les properes eleccions municipals si altres assumptes, com la pacificació d'Euskadi, ho permeten.

Els grans projectes urbanístics, sovint, inclouen camps de golf. Justifiquen grans requalificacions de sòl no urbanitzable amb l'excusa del turisme de qualitat quan el negoci està en l'aspecte immobiliari. I, ací és on entren les administracions públiques: són les que decideixen la qualificació urbanística d'un indret, i és un dubtós que uns promotors engeguen un gran projecte urbanístic sense el vist i plau, legal o corrupte, del poder polític. Entre altres, cal recordar el cas de Las Navas del Marqués on alts càrrecs de la Junta de Castella-Lleó, la Diputació d'Àvila i l'Ajuntament pactaren amb el promotor la requalificació d'un vell pinar on nidifica la cigonya negra, espècie en perill d'extinció, per a construir 1600 xalets i quatre camps de golf.

El boom urbanístic –més de vuit-cents mil cases anuals noves, molt per sobre dels països de l'entorn– és ineficax perquè no proporciona habitatges assequibles per a la majoria de ciutadans i, en canvi, si uns desorbitats beneficis econòmics per uns pocs. També està congestionant determinats territoris, utilitzant un recurs no renovable com és el sòl. Molts anàlisis sobre aquesta "situació diferencial" de l'estat destaquen la normativa urbanística espanyola i, en especial, el sistema de valoració del sòl com a causa. Si la decisió d'un consistori en requalificar un sòl no urbanitzable a urbà augmenta immensament el seu valor, són d'esperar tota mena de accions especulatives. S'entén per especulació aquella operació efectuada en previsió d'una modificació en l'estructura de preus, per tal d'obtenir uns guanys extraordinaris. Una d'aquestes operacions podria ser gratificar il·legalment els polítics o finançar els seus partits. És la normativa urbanística la que afavoreix l'especulació o

es deu a una sèrie de promotors i de polítics sense escrúpols? Un sistema democràtic ha de tenir els contrapesos i controls suficients per detectar aquestes disfuncions delictives. La normativa urbanística tindrà la seva responsabilitat.

Inicialment, el dret a edificar era una facultat quasi absoluta del propietari. La primera limitació es fixà a la Llei del Sòl i Ordenació Urbana de 1956 que s'instaura el planejament Urbanístic. Es classificà el sòl en urbà –se li assigna un valor comercial segons les cotitzacions del mercat–, de reserva urbana amb un valor expectant segons les expectatives, i el rústic amb un valor inicial segons els rendiments agrícoles. Les plusvàlues –l'increment de valor d'un terreny– per les requalificacions a urbans eren assumides íntegrament per la propietat. Era el propietari l'encarregat d'urbanitzar –fer carrers i dotar-los de serveis– el territori a càrrec dels guanys de la plusvàlua. A l'any 1975, es reformà la llei i es fixà la reversió de part de la plusvàlua a la

societat, destinant un 10% de l'aprofitament urbanístic (solars) per a fins públics i un 90% pel propietari. Aquest repartiment, tant beneficiós pels terratinents, és una anomalia dins de l'urbanisme mundial. El propietari, de fet, no fa res per incrementar el valor del seu terreny. Aquesta situació ha continuat fins l'actualitat i és una de les causes de l'especulació urbanística que patim.

La constitució espanyola, aprovada l'any 1978 determina en el seu article núm. 47 que "la comunitat participarà en les plusvàlues que generi l'acció urbanística dels ens públics". És constitucional la que la societat s'aprofiti de les revaloracions urbanístiques, però sols el 10%?

El primer govern socialista aprovà una nova norma (Llei 8/1990) es manté l'estructura legal anterior, limitant lleument els drets del propietari del terreny a qui se li obligava a cedir per a fins públics un 15% de l'aprofitament urbanístic. El Tribunal Constitucional derogà la llei socialista pels recursos presentats per les Comunitats Autònomes.

La llei vigent (Llei 6/1998) fou aprovat pel govern popular. Desapareixen les valoracions del sòl segons la seva qualificació i sols es reconeix el valor de mercat. Com a conseqüència, el sòl rústic augmentaria instantàniament el seu valor inicial tant sols amb la creació, real o imaginada, d'unes expectatives de transformació a urbà. Els processos especulatius estaven servits.

La normativa urbanística ha afavorit a la propietat dels terrenys en detriment de la societat. Ha afavorit les accions especulatives i la corrupció per considerar el sòl com una mercaderia qualsevol.

Pere Bausà

CAMPIONAT D'ESPANYA INFANTIL

text REDACCIÓ

El Club Natació Benicarló va tornar a nadar, esta vegada en el XXVII Campionat d'Espanya Infantil d'Hivern, celebrat en la ciutat de Sabadell, on es van donar cita més de 200 Clubs de natació i els 658 millors nadadors i nadadores en la seua categoria. Quatre de les nadadores recentment campiones de l'Autonòmic van representar al Club Natació en els dies 9, 10 i 11 de març.

Susana del Olmo Cerdá, Paula Saura Martínez, Raquel Fabregat Roig i Meritxell Sospedra Senar en relleus, van complir amb les seues expectatives. En la participació en este Campionat d'Espanya, van rebaixar cronos i van aconseguir classificacions molt bones. Les joves nadadores benicarlandes van quedar amb moltes ganes de repetir en les noves convocatòries d'estiu a disputar en Alcorcón (Madrid) en el mes de Juliol.

L'entrenadora Lucía Vicente i el President Antonio Saura, van destacar les ganes i il·lusió de l'equip que va afrontar la Competició Nacional amb força i entrega. Els resultats van

ser molt bons atenint-nos al bon nombre de Clubs participants i rivals d'entitat. En alguns casos, els llocs finals són enganyosos atès que la diferència de temps pot donar-se en mil·lèsimes de segon.

CLUB HANDBOL INDRET BENICARLÓ

text REDACCIÓ

INFANTIL FEMENÍ

CH SANT MATEU – 17
CH GRUPO PEINADO BENICARLÓ – 4

Partit amistós jugat contra el cadet del Sant Mateu. Durant tot el partit va dominar l'equip de casa. A més a més, les benicarlandes tenien importants baixes.

Pel Benicarló, van jugar: Tífani, Andrea, Sara, Rodríguez, Anna, Fátima, Wafa.

FUNDACIÓ D'HANDBOL PORTS-BAIX MAESTRAT

ALEVÍ FEMENÍ III L·LIGA ALEVÍ COMARCAL

ALCALÁ/ALCOSSEBRE 10 – 6 BENICARLÓ
SANT MATEU 10 – 6 PENÍSCOLA

PROPERA JORNADA

HORA	DIA	PARTIT	LLOC
09:00	24-3-07	BENICARLÓ-ALCOSSEBRE	ALCALÁ
10:00	24-3-07	PENÍSCOLA-ALCALÁ	ALCALÁ
11:00	24-3-07	ALCOSSEBRE-PENÍSCOLA	ALCALÁ
12:00	24-3-07	ALCALÁ-BENICARLÓ	ALCALÁ

El Construccions Malloms avança el seu partit contra l'AB Almassora a divendres (20 hores)

text CBB

Atrium Torrent, 57: F. Roig (6), Martínez (8), Barceló (8), Ribera (1) i González (12) -cinc inicial-. També van jugar: A. Roig (8), Cholia, Cordona, Hidalgo (5), Núñez (12) i Ravasi. 20 faltes personals, sense eliminats.

Construccions Malloms, 44: Guillermo Bascañana (2), Kiko Royo (10), David Martínez (10), Rubén Ruiz (4) y Carlos Miravet (5) -cinc inicial-. També van jugar: Rubén Cervera (3), Edu Centelles, Santi Martínez, Félix Rosenbach (8) i Enrique Cherta (2). 20 faltes personals. Eliminat Félix Rosenbach (minut 39).

Parcials: 14-11, 14-11, 16-12 i 13-10.

Àrbitres: P. Engra i A. Rivero.

El Construccions Malloms de Manolo Llorach rebrà aquest divendres dia 16 (20 hores) el Promolev AB Almassora en un partit avançat per la celebració de les Falles. El conjunt almassorí ocupa la darrera plaça de la classificació, però arribarà a Benicarló després de superar el Cibo Lliria. L'equip benicarlondo, per la seua part, no va poder donar la sorpresa a la pista de colíder, l'Atrium Torrent, i va sumar la cinquena derrota consecutiva (57-44).

Frede, jugador del Benicarló ONDA URBANA, passa a ser un dels màxims golejadors de l'equip

text REDACCIÓ

Va arribar per a marcar gols i no ha defraudat. Francisco Frede Dóna Silva ha disputat des de la seua arribada a Espanya, i en concret al conjunt del Baix Maestrat, sis trobades en Divisió d'Honor i ha marcat 8 gols, passant a ser un dels màxims golejadors de l'equip, conjuntament amb Esteban i Tete que acumulen també 8 gols en els seus respectius comptes golejadors.

Va posar els peus a Espanya, per primera vegada en la seua vida, el 19 de gener, i al cap d'una setmana ja debutava amb el seu equip. Sense temps per a integrar-se a la seua nova vida i a la lliga espanyola, Frede va començar la seua marxa en el partit corresponent a la 17ª jornada de lliga davant el Celta de Vigo. En el seu debut amb la samarreta benicarlonda va marcar el seu primer gol i va donar una assistència al seu compatriota Valença perquè transformés altre dels gols d'aquell partit. En la següent jornada novament no va defraudar, i va marcar el seu segon gol davant el FC Barcelona, i així va començar a sumar gols en el seu particular caseller. Davant el Caixa Segòvia i el Platges de Castelló augmentà la seua mitjana per partit passant a marcar dos gols en cadascun dels dos xocs. La passada setmana va marcar davant Boomerang Interviu i Gestesa Guadalajara, el que li converteix un dels màxims golejadors del Benicarló ONDA URBANA.

En un mal partit de tots dos equips, el conjunt benicarlondo va aconseguir frenar el potent atac de l'Atrium Torrent, però no va estar encertat amb la pilota a les mans. Kiko Royo (10 punts), David Martínez (10) i Félix Rosenbach (8) van ser els màxims encistelladors dels benicarlondos.

Amb quatre partits per jugar, el Construccions Malloms no es pot relaxar ja que s'ha quedat estancat en les 9 victòries. Promolev AB Almassora, CB Alcàsser, Llopis Grup Burriana i El Pilar seran els seus darrers compromisos de la temporada en el seu retorn a Primera Autonòmica.

A la primera volta el Construccions Malloms va superar el Promolev AB Almassora per 53-69, però a la segona volta el conjunt que entrena Miguel Gutiérrez ha millorat molt.

El CB Benicarló Grupo Poblet Júnior A de Salvador Signes, per la seua part, rebrà diumenge (16.30 hores) el Maristas després de perdre dissabte a la pista del Pamesa València (75-49) oferint una bona imatge.

En Iniciació al Rendiment, el CB Benicarló Grupo Poblet Cadet A de Sergio Oms no va poder disputar el seu partit, en no presentar-se els àrbitres a la pista de El Pilar.

La clau d'aquest èxit està en "treballar. He de reconèixer que sempre vaig tenir facilitat per a arribar a la porteria contrària i marcar gols, però sens dubte, si no treballes no aconsegueixes res", assegura el pivot brasiler. Conscient que arribarà un partit que potser no marqui cap gol, Frede avisa a l'afició: "allò important per a mi és que el meu equip guanye. Si jo marco gol i ajudo molt millor, però no és una cosa que m'obsessiona". A pesar del canvi que ha suposat jugar en la lliga espanyola, el pivot brasiler es marca com a meta finalitzar la fase regular amb 20 gols.

L'Ajuntament destinarà el solar del futur consultori a aparcament mentre la Generalitat no inicie les obres

text JORDI MAURA

A falta d'un millor ús, el Consistori de Benicarló destinarà el solar del futur centre de salut de la localitat a aparcament, una circumstància que solucionarà la manca de places d'aparcament durant aquestes Falles. Els treballs d'urbanització finalitzaran aquesta mateixa setmana. El Consistori obtindrà així un solar net de 3.000 metres quadrats perquè l'utilitzen els usuaris de l'actual ambulatori, situat a escassos metres. D'altra banda Ciegsa tenia previst visitar avui la localitat per a estudiar els solars per a futurs centres educatius, després que cancel·lés visites anteriors per problemes d'agenda. L'alcalde de la localitat, Enric Escuder, va manifestar que espera que la visita "siga fructífera perquè la preocupació és gran entre els pares i la Corporació i se'ls espera amb moltes ganes", va afegir. El president de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer, Juan José Moragues, havia de presentar ahir

dijous el projecte de canalització de la Rambla d'Alcalá en un acte en el qual estaran convidats els representants d'Alcalá de Xivert, Santa Magdalena i Peníscola, a més de Benicarló que és per on discorre el traçat d'aquest problemàtic llit d'aigües pluvials. Serà a Benicarló on es realitzen la majoria de les inversions pels problemes en la desembocadura a la mar i la freqüent inundabilitat de vials.

Nou edil

El Ple extraordinari convocat per dimarts va servir perquè l'ajuntament deixara sense efecte la Unitat d'Execució 12 en l'Avinguda Papa Luna que executaven diversos particulars i serà assumida per gestió directa pel consistori. Finalment es va donar compte de la presa de possessió i jurament de Román Sánchez en substitució de Ramon Compte. La Junta Electoral Central ja ha enviat la documentació necessària per a la incorporació d'aquest edil.

PREINSCRIPCIÓ PROVES D'ACCÉS A CICLES FORMATIUS

text IES JOAN COROMINES

Fins al 4 d'abril de 2007 s'ha obert el període de preinscripció per a la realització de les proves d'accés al cicles formatius de grau mitjà i grau superior.

Les instàncies es presentaran en el centre docent en què es sol·licite, en primera opció, l'admissió per cursar el cicle formatiu que es desitja. Termini: 4 d'abril de 2007

CONTINGUT DE LES PROVES

(Temaris, Exàmens anys anteriors, etc.):

http://www.cult.gva.es/dgoiepl/AREA_EDUCACION/FORMACION_PROFESIONAL/FPROFESIONAL.htm

OFERTA FORMATIVA

CICLES DE GRAU MITJÀ

- Cuina
- Pastisseria i Forneria
- Restauració i Bar
- Gestió Administrativa

- Explotació de Sistemes Informàtics
- Fabricació a Mida i Instal·lació de Fusteria i Moble
- Muntatge i Manteniment d'Instal·lacions de Fred, Climatització i Producció de Calor

CICLES DE GRAU SUPERIOR

- Administració i Finances
- Administració de Sistemes Informàtics
- Desenrotllament i Aplicació de Projectes de Construcció
- Prevenció de Riscos Professionals

Més informació de cadascun dels cicles:

http://www.cult.gva.es/dgoiepl/Ciclos_Formativos/FP_Especific/interval/Default.htm

MÉS INFORMACIÓ

IES JOAN COROMINES. Passeig Marítim, 5
12580 Benicarló. Telf. 964-472355

XXVI Festival Mans Unides

Un any més, Mans Unides de Benicarló va omplir l'Auditori per tal de celebrar el seu 26 Festival solidari. En aquesta ocasió els assistents van poder gaudir d'una intensa tarda amb la Coral del "Colegio Nuestra Señora de la Consolación", el grup de catequistes de la Parròquia de Santa Maria, Club

Mabel i el grup de teatre Xip-Xap de La Ràpita, tots magníficament conduïts per Ramón Soriano com a presentador. L'objectiu principal d'aquest festival és recaptar fons per assegurar la manutenció alimentària de 360 famílies que viuen al Resguardo Crisal Paez a Colòmbia, projecte en el què enguany està col·laborant la representació benicarlonda d'aquesta ong.

SOBRE POLÍTICA VALENCIANA

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

XIMO FERRANDIS.
L'esquerra al sofà.
 Edicions Bromera. Alzira. 2006

Ximo Ferrandis és periodista, ha col·laborat en diversos mitjans com l'Agència EFE, Mediterráneo o Ràdio 9, actualment treballa en la secció de Política de l'edició valenciana de "El País". En aquest llibre es passa revista a les claus de la política valenciana dels darrers quinze anys, des de la derrota dels socialistes fins l'actualitat.

Ferrandis creu que una de les causes que provocaren el relleu d'un govern progressista per un de conservador es va deure al canvi social que havia registrat la societat valenciana, i que la gestió dels conservadors s'ha presentat més atractiva per a una bona part de les classes mitjanes urbanes.

Respecte a la seua identitat, els valencians, una de les característiques més cridaneres que presenten, és el seu accentuat perfil espanyolista, això fa que un 66% dels valencians no estiga d'acord amb la idea de votar en les eleccions autonòmiques un partit distint del que vota en les generals. Una altra característica dels valencians és la debilitat del teixit associatiu, si deixem de banda les associacions relacionades amb la festa i l'oci i les esportives. Pel que fa a la participació en les eleccions, els valencians han votat sempre alguns punts per damunt de la mitjana espanyola, la qual cosa perjudica els partits menuts a l'hora de superar el 5% necessari per a obtenir representació parlamentària.

La derrota dels socialistes valencians cal cercar-la, segons l'autor, en l'esgotament del seu projecte polític, en l'emergència d'un malestar social per la decepció de promeses incomplides, que és l'origen de la vaga general del 14 de desembre de 1988, i que a la vegada suposa el trencament amb la UGT, i en el fenomen de la corrupció que va tindre una difusió mediàtica desconeguda fins el moment.

Al mateix temps els populars es preparen per a governar, en una cimera empresarial celebrada a Oriola el 13 i 14 d'abril de 1989, per primera vegada participen totes les associacions d'empresaris i posen en comú una sèrie de reivindicacions que passen a formar part del programa de l'aleshores Aliança Popular, al mateix temps que reactiven la imatge del futur candidat de la dreta Pedro Agramunt. La renovació final dels conservadors arribaria de la mà d'uns joves polítics que provenien de les joventuts de la UCD, sense cap vinculació amb el franquisme, així l'any 1995, Eduardo Zaplana arriba a la presidència de la Generalitat amb el suport dels regionalistes d'Unió Valenciana, per a aconseguir en

legislatures posteriors la majoria absoluta, després d'haver fagocitat el partit de Vicente González Lizondo.

Mentrestant el PSOE viu una etapa de lluites intestines, entre el vell aparat del partit i els anomenats renovadors, finalment aquests s'imposen per un estret marge de vots i arriba a la secretaria general Joan Romero, però els seus projectes es veuen sistemàticament obstaculitzats per la direcció de Madrid amb la col·laboració de la vella guàrdia, finalment l'arribada de Joan Ignasi Pla a la secretaria general obre un període d'estabilitat.

¿I més a l'esquerra? El PCPV viu també diverses crisis internes, que donen lloc a diverses escissions, al mateix temps que van perdent pes electoral, per tal d'intentar superar aquesta situació es crea Esquerra Unida, que viu també situacions ben complicades.

Els nacionalistes de la Unitat del Poble Valencià, segueixen diverses estratègies, així en la legislatura 1987 - 1991 aconsegueixen arribar al Parlament Valencià en coalició amb Esquerra Unida, però la diferent cultura política de les dues formacions, fa que el pacte es trenque aviat. Després amb la marca Bloc Nacionalista Valencià arriben a ser la tercera força municipal, però no aconsegueixen superar el 5% necessari per a tenir representació parlamentària.

Actualment el panorama ha sofert alguns canvis, el PP es troba enmig d'una crisi interna per la lluita entre campistes i zaplanistes, el Partit Socialista en el seu darrer congrés proposava una segona modernització basada en les ofertes de seguretat i benestar social per a fer front als riscos i les incerteses de la globalització. Esquerra Unida, el Bloc i altres partits menors han arribat a un pacte, "Compromís pel País Valencià" - en el moment de la redacció del llibre encara estaven en converses -. Per tant en les eleccions del mes de maig s'obren noves perspectives per a l'esquerra, que haurà, en paraules de l'autor "de donar solucions als efectes negatius de les polítiques conservadores desenvolupades pel Partit Popular durant més d'una dècada. La necessitat d'establir l'ordenació del territori i prendre mesures per a la seua sostenibilitat, la conveniència d'abordar polítiques per a pal·liar les mancances de l'estructura econòmica valenciana, i la decisió de canviar una gestió arrelada en els gran projectes i la política espectacle per una altra fonamentada en la millora dels serveis bàsics (sanitat, educació i benestar social)."

"L'esquerra al sofà" és un llibre interessant, que ens permet fer un repàs dels darrers anys de la política valenciana, dels canvis socials que s'han produït a la societat valenciana i de les vicissituds que han passat els diversos partits polítics, tot explicat d'una forma molt didàctica, amb un índex final que ens permet trobar la resposta a qualsevol de les preguntes que sobre el tema ens podem formular.

Carod i Puigcercós fan pinya amb Agustí Cerdà en un gran acte nacional d'Esquerra al País Valencià

text ESQUERRA

El president d'Esquerra, Josep-Lluís Carod-Rovira, i el secretari general, Joan Puigcercós, van presentar el passat dissabte el candidat d'Esquerra a la presidència de la Generalitat Valenciana, Agustí Cerdà, en un míting celebrat al Palau de Congressos de València. Ni la presència provocadora d'unes desenes de manifestants d'extrema dreta a l'entrada del recinte, que van actuar amb absoluta impunitat, impediren que aquest acte nacional de precampanya tingués una gran aflluència de públic.

Sobre aquesta qüestió, Carod-Rovira va afirmar que "blaveros i fatxes són tots igual", i va afegir que "encara no ha nascut qui pugui negar al nostre poble la manifestació de les seves idees i conviccions, encara que quatre fatxes ho vulguin impedir". El president d'Esquerra va finalitzar la seua intervenció afirmant que "la nació la volem forta i lliure, i com que la volem, la tindrem", i dirigint-se al poble valencià ha afegit: "el meu país és el vostre, perquè jo sóc del vostre país".

Joan Puigcercós ha comparat l'actual situació d'Esquerra al País Valencià amb la que aquesta força política independentista tenia fa vint anys al Principat, quan "Esquerra ho tenia tot en contra". Actualment, aquesta formació és, segons el secretari general, "una força de primer nivell", en la qual "la sembra d'aquell esforç comença a florir per totes les comarques i, actualment Esquerra al País Valencià és tota una realitat".

Agustí Cerdà ha manifestat que el País Valencià "no necessita un canvi de govern sinó un canvi de

model de país, un canvi que passa per Esquerra" i ha afegit: "Esquerra som molt més que un partit, som un futur i una esperança".

Aquest míting també ha comptat amb la presència de la pràctica totalitat dels candidats d'Esquerra a les més de 60 alcaldies on Esquerra presenta candidatura, incloent-hi a Geroni Salvador i Guillem Alsina, alcaldables de Benicarló i Vinaròs (que contaven amb una nodrida representació de militants i simpatitzants). Josep Heras, candidat d'Esquerra a l'alcaldia de València, ha assegurat que "ara és el moment de València, dels seus barris, de la seva gent" i ha augurat que "amb Esquerra, València tornarà a ser del poble".

Geroni Salvador, alcaldable per a Benicarló, comentà després de l'acte que "Aquest acte és la prova de que Esquerra està creixent i que la nostra opció, d'esquerres i de la ciutadania va guanyant en suport de la gent dia a dia".

Els casals fallers més ecològics

text JORDI MAURA

Els casals fallers de Benicarló s'han convertit en els més ecològics de les comarques de Castelló després de la posada en funcionament dimarts dels punts de recollida de vidre amb el sistema ale-hop. Els nous contenidors presentats per Ecovidrio van destinats principalment al sector hotelier i de la restauració, que generen gairebé el 50 per cent dels residus generats d'envasos de vidre. "La Unió Europea ha marcat com objectiu que en 2008 es recollisquen el 60 per cent dels envasos posats en el mercat", va explicar Francisco Callao, responsable de Ecovidrio. Benicarló és una de les localitats en les quals es recull més material separat. El passat 2006 va recuperar 206.000 quilos de vidre, segons les dades que obren en poder de l'empresa, el que suposa 8,8 quilos de vidre per persona. Després de la signatura del conveni amb l'empresa, la voluntat del Consistori ha estat el de presentar els primers contenidors en els

casals fallers per a acabar així amb les imatges de contenidors plens i saturats de vidre i perquè els ciutadans es familiaritzen amb els contenidors i els ale-hops, unes galledes adaptades per al transport dels residus. Els contenidors han estat adaptats amb una boca ampla per a facilitar el buidatge del contenidor amb rodes. Els establiments que s'acollisquen a la iniciativa rebran un adhesiu que els identificarà com locals compromesos amb el reciclat d'envasos de vidre. Deu casals fallers s'han acollit a la iniciativa. Ecovidrio certifica que el 100 per cent dels envasos gestionats en territori estatal són reciclats.

text LA COLLA DE TAFANERS

La casa gran pot

Cal felicitar l'Ajuntament per haver publicat els magnífics treballs que durant el curs passat van realitzar sobre qüestions de mediambient alumnes i professors dels dos instituts del poble. Succeeix però que de vegades se'n fa massa tros. De cadascun dels treballs se n'ha llençat... tres mil exemplars. No es tracta de fer exhibicions de poder sinó de racionalitzar i fer-ho arribar només a aquells ciutadans que hi estiguen interessats. Veritat?

Voler és poder

I com es veu que pot, la casa gran ens referim, doncs veurem on aniran a parar tots aquest kilograms de publicacions que no sabran que fer amb elles perquè se'ls sortiran per les orelles. Consultat el SID tafaneri, aquest ens ha dit que, amb tota seguretat, els que no es repartisquen, aniran a parar a sota d'alguna de les escales del nostre ajuntament. I és que sembla que aquestes han estat, durant molts anys, el lloc preferit per ficar allò amb el que no sé sap que fer. Només cal fer una ullada i veure'm algunes caixes de llibres que trauen pols.

Boy

Una tafanera es va sentir decebuda perquè el boy que van dur per actuar divendres passat no era el nóvio de l'Obregon com ella tenia entès sinó un doble. Conten que una vegada a la mítica taverna del godallenc a un client li va caure una mosca a un got de vi i hi va reclamar; l'amo li va respondre: "Que per un duro què volies, un tord?". Doncs això.

Lo racó maleït

En alguna ocasió aquesta mateixa revista havia publicat fotos denúncia per l'estat d'abandonament del racó que quedava a l'encreuament entre el camí la Mar i l'avinguda leclá, tot just davant de l'Aliança. Ara han fet obres i han arreglat les voreres però aquell racó continua sent un niu de brutícia i a més, un incívic ciutadà hi estaciona el seu vehicle i ja ha aconseguit trencar algunes de les rajoles noves de trinca. Enhorabona a tots!

Acento religioso

On posaran lo nazareno?

Preocupació

Dissabte passat, a només nou dies de sant Josep encara no hi havia més que un carrer tallat pels casals fallers. Estem perdent facultats, molt de compte.

A fer la mà

Els homes del temps i l'oratge respectivament ho havien anunciat amb l'antel·lació necessària. El vent se'ns enduria a tots si no ens omplíem les butxaques de pedres. Els membres d'una comissió fallera no s'ho van creure i van haver de replegar les restes dels ferros del seu casal per tot el Paseo.

Espanya plural

Un tafaner, potser per l'gun remordiment de consciència, va anar diumenge passat a missa, a les dotze al Santo Cristo. Un ciutadà molt ofès se'n va sortir en comprovar que el capellà parlava en valencià. La dona va intentar persuadir-lo, el va agafar del braç, però ell se'n va anar tot agraviat. Ho va dir don Santiago Bernabeu: la raza castellana es superior a las del resto de la península y ha conseguido imponer su lengua al resto de España y a los territorios americanos. Un savi don Santiago. Ja ho va dir ell que tenia aprecio por Cataluña y que lo único que le molestaba de tan español territorio eran los catalanes. Un savi, ja ho havíem dit.

Normals

El president del Partit Popular va convocar dissabte passat a una manifestació a tots els espanyols normals. També hi va anar gent de Benicarló. I els que no vam anar, doncs ...

Gallina normal

En aquest mateix acte es van veure un cabàs de banderes amb la gallina impresa. També són tan normals com els que les portaven?

Abocadors de merda

text ROBESPIERRE

L'acceptació merda és prou extensa i, en els nostres abocadors, d'aquesta en tenim, i molta. M'agradaria comentar en aquesta mini poltrona que tinc cada cert temps un tipus de merda, els plàstics i cartons que, suposadament, no n'hauria d'haver, en l'excés en que es troben en un abocador que, suposadament hauria de ser d'inerts.

I és que en aquest abocador, que tots coneixem, a sota de l'autopista, apareixen cada vegada més, tal com ho podem veure a les fotos, una gran quantitat de plàstics i cartons que difícilment trobaríem, amb tanta quantitat, entre les restes de la matèria inert de la construcció.

Hi ha coses difícils d'explicar, aquest abocador del camí Moliners, s'ha dit no sabem quantes vegades, que es tancaria, fins i tot, farà vora un més un representant del BLOC per Benicarló, va dir que això ja estava enllestit i que en un tres i nores estaria tancat i segellat. Doncs no ho entenc!

Un abocador que s'ha de clausurar i que, suposadament s'ha de segellar, i que, suposadament, només hauria de rebre residus de l'obra, i que, per tant, suposadament, no hauria de rebre més residus per tal de poder portar a termini aquesta acció, realment, és un abocador que pensen tancar?

Alguna cosa no quadra. A veure, d'on surten tots aquest plàstics que no haurien d'estar en eixe lloc? D'on surten tots aquest cartons que tampoc haurien d'estar en eixe lloc? Les imatges que acompanyen aquest article són prou expressives, en el seu contingut, i demostren de manera fefaent que algú ens esta prenent el pel o, millor dit, enganyant.

Personalment, jo, em puc sentir enganyat, però, a banda d'eixa sensació, no ho pateixo directament, això em fa que pugua veure les coses, des de la distància, amb una tranquil·litat (per dir-ho d'alguna manera, encara que "tranquil·litat" només és una forma de parlar perquè la cosa és prou seriosa), que els afectats per aquest desgavell, els veïns d'aquest abocador, ni la tenen ni, difícilment, la tindran.

Veure com les seues finques s'han convertit en un segon abocador on els arbres semblen figurés fantasmagòriques, amb les seues branques plenes de bosses de plàstic, o arramblats per la brutícia que no ha estat correctament compactada, o els camins desapareguts sota gran quantitat de

La Guillotina

runa de tota mena, no és el que ells entenen, ni ningú amb quatre dits de front, per un abocador controlat i per una abocador que està a punt da tancar-se.

Com deia abans, alguna cosa, estranya, està passant, i tota aquesta brutícia de cartons i plàstics (i alguna cosa més, també), amb la quantitat que hi ha i tan ben apilonada, haurà sofert alguna mena de "transferència paranormal" des d'algun punt, no massa verd, que quan s'ompli en excés, o no passa el arplegador autoritzat, misteriosament, és buida i moltes d'estes coses, també misteriosament, apareixen a l'abocador del camí Moliners?

Recomanaria als veïns afectats demanaren consulta al Jimenez del Oso o a l'Iker Jimenez, tots dos el millors experts en casos "estranyos", per tal de traure-li l'entrellat al problema.

De tota manera per si allò d'abans no acaba de funcionar, jo els recriminaria, no als veïns, als polítics de boca fàcil, que deixaren de pecar de bocamolls i, abans de fer anuncis de solucions fictícies, planificaren correctament que pensen fer amb tota la brutícia que tenen acumulada i que, difícilment, podran amagar a sota l'estora. I és que el vent tot s'ho emporta.

Enric Escuder anuncia un Casal Jove i una remodelació de la majoria dels edificis públics de Benicarló

text JORDI MAURA

L'alcalde de Benicarló, Enric Escuder, va anunciar dilluns la instal·lació en el futur edifici administratiu de la plaça Doctor Pera, de la seu de la Banda de Música, la Universitat Popular, l'Escola d'Adults i un Casal Jove en la planta baixa. Aquest nou servei dirigit als joves es concebria com una sala multiusos "perquè els joves de la localitat tinguen uns espais alternatius als privats i públics on poder organitzar activitats i alternatives d'oci des de l'Ajuntament", va indicar l'alcalde.

Molt prop d'allí, al carrer del Tossal de la Figuera en un solar objecte de permuta, se situaran tres o quatre àrees administratives per a així tractar de descongestionar l'actual consistori. L'històric edifici del Jutjat de Pau situat en la Lotja medieval de la localitat serà altra de les instal·lacions municipals que sofrirà una remodelació. L'objecte serà la protecció de les cobertes per a prevenir filtracions de l'aigua de pluja en aquestes dependències i la seua adaptació al que marca la llei d'accessibilitat a edificis públics. Mentre

duren els treballs el jutjat es traslladarà als baixos de l'actual biblioteca que estarà en les noves dependències del carrer Dr. Fleming en poc menys d'un mes. L'alcalde va recordar que totes les modificacions requeriran una forta inversió en els pròxims anys i va lamentar que en els últimes dècades "els edificis municipals hagen emmalaltit d'una baixa inversió i manteniment de l'Ajuntament".

Benicarló obre el seu primer lavabo públic

L'Ajuntament de Benicarló ha obert enfront de la Cambra Agrària, en un dels cantons de la plaça Constitució, uns lavabos públics. Els serveis, que també existeixen a Peníscola i Vinaròs, han costat 47.000 euros i donen resposta a les demandes dels usuaris de la plaça, gent major i famílies amb nens, principalment, que utilitzen sovint el parc. Els serveis són de neteja automàtica. En finalitzar el seu ús, el lavabo queda totalment mullat d'un líquid autonetejable que desinfecta i desodoritza el recinte, que és accessible per a persones amb discapacitat, i que compta amb un lavabo i vàter.

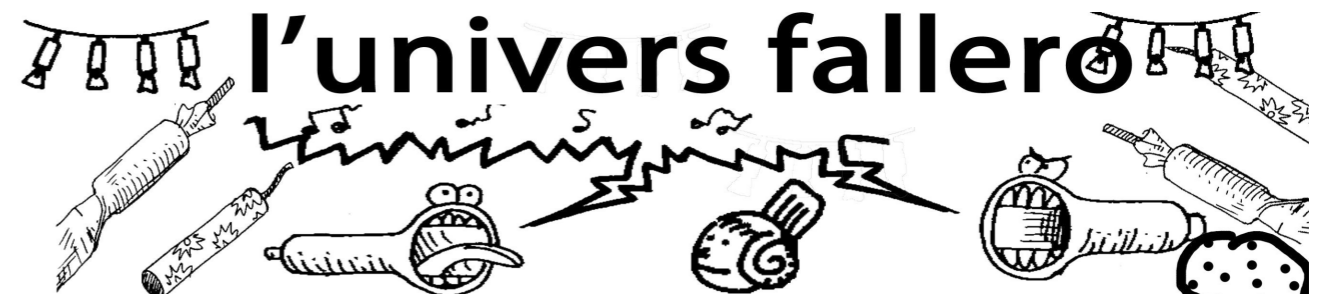
El projecte d'ampliació i millora de la CV-135 entre Càlig i Benicarló presentat no disposa encara dels terrenys a ocupar

text JORDI MAURA

L'ermita de la Mare de Déu del Socors de Càlig va servir d'escenari gairebé sagrat per a la presentació del projecte d'ampliació i millora de la CV-135 entre els municipis de Càlig i Benicarló. Es dona la circumstància que el projecte es va presentar però no hi ha encara la disponibilitat de terrenys per a realitzar la millora de la seguretat en els sis quilòmetres inclosos, malgrat que Carlos Fabra va assegurar que "si demà disposem dels terrenys, demà passat licitem les obres". Segons va explicar el regidor d'Urbanisme de Benicarló, Utiliano Martínez "estem cansats que l'administració autonòmica diga que el no invertir es deu a la no disposició de sòl". El regidor socialista va explicar que "mai oficialment se'ns ha demanat que posem terrenys a disposició perquè tinguen interès en fer aquest projecte. No hi ha hagut deixadesa, però ens comprometem a posar terrenys a la disposició de l'actual administració". A més va afegir que aquesta obra "l'executarà el futur govern progressista de la Generalitat, ja que la voluntat dels veïns i Ajuntament és total" i va retreure que el vial no s'haja executat abans "al no ser una obra prioritària i el PP no haja tingut la consideració necessària cap als seus companys del Maestrat".

Per la seua banda en el parlament, l'alcalde amfitrió, el també socialista Manolo Anglés, va agrair la inversió que és d'un gran calat per a Càlig que compta amb perilloses comunicacions malgrat ser un municipi en creixement i va desitjar que l'acte "no fora un acte electoral i la carretera siga aviat una realitat". El president de la Diputació, Carlos Fabra, va assegurar que l'interès de la Generalitat per executar el vial està en el perillós del vial que queda reflectit en les pancartes de la carretera que comuniquen Benicarló amb el polígon i en l'interès de la Generalitat per connectar l'interior amb la costa i viceversa. Per altra banda el president va expressar els seus dubtes amb el desbloqueig del port de Querol, publicat en el DOCV. "Si arribo a 2020 estic segur que no veuré la N-232 de Vinaròs a Santander com Déu mana. Avui els turistes d'Aragó arriben per Cambrils i Tarragona i no per aquí com seria el natural", va afegir.

El vial compta en l'actualitat amb sis metres de secció sense vorals, ni control d'accessos, amb un ferm en mal estat i comunica la població de Càlig amb el Polígon industrial El Collet i la població de Benicarló, de 26.000 habitants. En la CV 135 la secció serà distinta en funció dels trams en els quals s'ha dividit l'obra i oscil·laran entre els 13 i els set metres de calçada, més mitjanes i vorals d'un metre. El pressupost de l'obra ascendeix a 5.007.588 euros.

SOBRE LA CAVALCADA DEL NINOT (2)

Una breu reflexió abans de començar aquest segon lliurament sobre la nostra Cavalcada del Ninot. No podem menys que reafirmar-nos, després de comprovar com es va desenvolupar l'acte dissabte passat, en la nostra proposta de les dues sessions. Ho trobem imprescindible.

Continuem doncs el nostre intent de fixar unes mínimes bases per tal que tot, si cap, funcione encara millor.

SOBRE LES CARROSSES I ALTRES VEHICLES DE TRACCIÓ MOTOR

Sobre aquest particular són molts els dubtes que se'ns plantegen: quants de cavalls ha de tindre el tractor, quina ha de ser la tara del remolc, com ha d'anar vestit el conductor, qui se n'ha d'encarregar dels dibuixos i el guarniment general, com cohesionar la moda dels tot terrenys amb el món de la falla, qui ha d'anar dalt la carrossa, qui n'ha de tenir cura... en fi, tota una sèrie de qüestions que de moment semblen deixades a la bona voluntat i, el que és pitjor, a la improvisació. Tractarem per tant de posar novament la nostra espelmeta encesa perquè puguem anar tots a una, a una veu, naturalment.

D'entrada, sembla clar per a totes les comissions que cada falla ha de disposar de dues carrosses degudament decorades per a l'ocasió. En la primera s'hi instal·laran els membres més joves de la nostra falla; ben asseguts, lluny de l'estrèpid de la música enllaunada que tant de moda s'ha posat en aquestes darreres edicions de la Cavalcada. Perquè la canalla vaja integrant-se en les actituds més estrictament festives, convé que els xiquets porten a la maneta un got de tub (amb fanta, coca-cola o trinaranjus en l'hipotètic cas que les criatures tendisquen a les flatulències) i que vagen així si més no adquirint les maneres dels seus progenitors i que tinguen l'accioneta necessària per saber-se comportar com un veritable faller el dia de demà. Aquesta primera carrossa serà atesa per mares amb clara vocació de servei, també disfressades però disposades a sacrificar la seua dosi de festa perquè se n'adone el personal de com van de

graciosos tots. També pel costat, sempre per rigorós torn, hi ha d'anar algun home faller atent a les necessitats d'intendència. Per aquest extrem resulta imprescindible un carret (no s'ha de caure en el mal gust de tunejar-ne un de Mercadona, l'Aldi o el Lidl) amb les begudes necessàries per anar omplint els gotets de tub.

A la part més alta i visible de la carrossa, òbviament, s'ha de situar la fallereta major infantil. Però molt de compte ací, la infraestructura ha d'estar molt ben organitzada per tal que la criatura pugui baixar a fer declaracions a la televisió de torn en el moment en què aparega una càmera i un senyor armat amb un micròfon disposat a preguntar-li com s'ho està passant. Convé també tindre ben alliçonat l'angelet no siga cas que diga, coses de l'edat, alguna inconveniència i ens faça quedar a tots com a porcs, que ja podria ser per la innocència pròpia de la seua joventut i pels nervis també propis de tan emocionant moment.

NOTA BENE

Amb tot el pesar del seu cor faller, aquesta comissió d'experts es veu obligada a deixar de publicar per enguany aquest ja tradicional, tradicionalíssim, assaig sobre l'univers de les falles benicarlandes. Moltes són les qüestions que, sense anar més lluny, cal aclarir sobre la Cavalcada del Ninot (la carrossa gran, la música, les coreografies, la conveniència de recuperar la tradicional verbena del Ninot...) però pensem, francament, que passades les dates josefines no té massa sentit continuar amb el tema: la naturalesa humana tendeix a l'oblit —ho va dir el premi Nobel nord-americà John Scroll Lock al seu assaig "La naturalesa humana tendeix a l'oblit"— i nosaltres compremem que quedarien descontextualitzades les nostres reflexions.

Tornarem, si hi ha alguna urgència o si algun lector d'aquesta revisteta necessita algun aclariment, però, repetim, només en casos puntuals.

Bones festes, visca les falles i visca Benicarló! (Perdó per aquesta redundància).

LA IMPORTÀNCIA DEL PAÍS

Tocs i Vares

text VICENT COLL

¿Aquí li importa el País Valencià? De moment, i pel que es veu, ni al PP autòcton ni a la secció llevantina d'ERC. Dels interessos dels primers poc cabria sorprendre'ns; dels segons, però, cap una enorme decepció, en base als seu discurs centrat en una obsessió anti-Compromís.

Ara per ara, la dialèctica del PP s'adreça a dramatitzar qualsevol possibilitat de canvi al País Valencià, referint-se a un hipotètic tripartit, com si del saginero es tractara. Es comprensible, tot açò, sobretot si atenem al que es juga la classe política que ha dirigit, des de l'absolutisme, la nostra maltractada política valenciana. No malgastaran energies en atemorir els sectors més desconcertats de l'electorat, insistint una i altra vegada amb les aneixions territorials, les imposicions culturals i lingüístiques i les catàstrofes d'una economia brillant amputada pels dogmes del marxisme-leninisme als servei del batiburrillo que ve.

Fins ací, tot clar. El que passa a l'altra banda ja entristeix una mica més, perquè son sang de la meua sang. Centrar, com està centrant ERPV, la seua estratègia política en desprestigiar el Compromís pel País Valencià no acaba de tenir un rerefons massa clar, si no es l'exclusiva i reiterada malaltia a que ens hem acostumat a viure durant tants anys els grups i grupuscles nacionalistes d'aquí baix: el sectarisme i la puresa dialèctica que converteix a la resta en adversaris, enemics, revisionistes o directament traïdors.

Podran carregar d'arguments i argumentets la seua excusa legítima d'apostar per fer el camí sols, ben sols (sense suport de les principals entitats cíviques progressistes del país, que recolzen el Compromís) El plors vindran després, quan ens juguem les majories d'esquerres per 20.000 ó 30.000 vots, per no parlar ja d'alguna alcaldia que es pot decidir per menys de 300 vots. Es així, perquè al País Valencià no hi més cera que la que crema, després de 30 anys d'eterna transició democràtica ens juguem el País per un grapat de vots. Potser trist i decebedor , però es que hi ha.

Disfresses, música i color van inundar els carrers de Benicarló en el dia del Ninot

La Cavalcada del Ninot suposa el preàmbul i la celebració col·lectiva més multitudinària de la setmana gran de les festes falleres de Benicarló. Les 11 comissions falleres van idear originals disfresses que van lluir els seus socis al llarg de l'extens recorregut pels principals carrers de Benicarló que es van omplir durant unes hores de la primera mostra de música i color. Xaragues, grups de percussió amb ritmes calents i molta originalitat van caracteritzar la desfilada de dissabte passat a Benicarló on tota la població i gent vinguda de tota la comarca va inundar els carrers de la població per a xequjar, un any més, la salut de la qual gaudeixen les Falles de Benicarló. Els milers de participants i les diferents carrosses es van concentrar a partir de les 19.30 h en l'Avinguda Catalunya per a realitzar un recorregut pels carrers més cèntrics de la ciutat fallera més septentrional. La jornada d'ahir i tot el cap de setmana ha estat aprofitat per a realitzar les primeres "plantades" dels casals fallers. Les autoritats locals han desaconsellat utilitzar els vehicles fins a la finalització dels actes fallers. La Junta Local Fallera va valorar com "un gran èxit" el concert del divendres després de la multitudinària 'crida' on El Mago de Oz va delectar als joves amb

temes que barregen la música cèltica, amb el rock i els instruments més folklòrics amb distorsionades guitarres elèctriques. Les eleccions i l'estat de la sanitat i l'educació van marcar les desfilades. La nit de la 'crida' també va servir perquè 600 dones de la localitat celebressin el Dia de la dona d'una manera molt especial, en un conegut restaurant i amb nou strippers que van aparèixer d'una manera espectacular sobre l'escenari per a goig de les dones.

Senyora Garcia

Aix és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

questa setmana jo volia descansar perquè em pensava que amb això de les falles i la seua repercussió festera no hi hauria Veu. Però vet ací que aquesta casa no para ni en falles, la festa més festa de totes les que es fan al nostre poble i la setmana sabàtica que pensava agafar-me se n'ha anat a prendre vent. Per això el començament va per a vostés, senyora Garcia i companyia, per no respectar la festa dels altres i fer-nos pensar a tots en lloc d'anar a tirar coets i cremar falles i traques.

Anem per feina, encara que aquesta setmana em permetré ser una mica més breu que en altres ocasions. Una vegada més, el tema de la setmana gira al voltant de l'urbanisme, cosa farragosa, complicada i conflictiva com cap altra. Entre LUV, PGOU, PAI, ARU, UA i altres sigles i acrònims diversos que no apareixen al text, m'he fet un embolic de palangre. Jo sóc un absolut ignorant en urbanisme, potser siga perquè no tinc finques ni intencions de dedicar-me a l'especulació. Per això m'estimo més deixar-ho córrer i que tot es faça de la millor manera per a benefici del poble i que els nostres descendents es troben un poble millor que l'actual. Però com que ja se sap que diners i bé comú són incompatibles, més val

no sentir allò que pensaran de nosaltres d'ací cinquanta anys.

Una vegada més he de reconèixer que la seua revista té un mèrit evident. La qualitat dels seus col·laboradors (alguns, clar) no té comparació possible amb altres publicacions d'àmbit supralocal. Per exemple, aquesta setmana entre Bausà, San Abdón, Igual i Heras m'han deixat bocabadat.

He de confessar-li però una cosa i no voldria que s'ho agarrara a mal. Mire, en aquests mateixos moments acabo de desfer l'exemplar de La Veu a trossets i m'he fet un barret de paper, d'aqueixos de forma triangular, ja sap, i me'n vaig al carrer a viure amb tota la intensitat benicarlanda la festa fallera. No puc més.

Estic delerós que em donen, què dic, que em venguen, un grapat d'enganxines d'aqueixes que asseguruen que no mos faran catalans i anar pel carrer esglaiant els forasters que ens visiten de l'Ebre enllà o, fins i tot de l'Ebre encí. Que es queden a casa, que aquesta gent no saben xalar-se'n i l'únic que volen fer, ja ho he comprés jo, és envair-nos i fer-nos com ells, amb cua i banyes. I també, si me'n donen una altra, d'enganxina vull dir, que diga que sóc fidel seguidor de Fede Jota també me la posaré amb molt d'orgull, perquè, senyora meua, sóc més valencià que ningú, més que l'orxata de casa

Daniel, més que donya Concha Piquer i més que don Eduardo Zaplana Hernández Soro, que ja és dir això.

Sí, sí, n'estic fart de tanta Veu i tant de romanç. Vull festa, vull tirar coets, engatar-me, desafiar paisans de Càrot Rovira i si em deixen i el cos ho pot, fins i tot vull participar en una cordà d'aqueixes. Per cert, que bonic, he vist la gàbia on s'acaçaran tots amb borratxos i carretilles i diu literalment: "Corda's". Que no volies moreno? I és el que té la festa, que som cosmopolites i no ens ve d'un accent, un apòstrof o una ele geminada.

Ja no sé què em dic, francament, haurà de dispensar l'anarquia aquesta d'avui, però, és clar, amb el barret de paper en què, casualitats de la vida, ha quedat al descobert la fotografia del seu col·laborador Vicent Coll em veig estrany i, és clar, tot el que escriuré seran coses estranyes.

Trobo que més valdria deixar-ho córrer ací, llençaré l'exemplar de la seua revista a un contenidor perquè algú la recicle en alguna cosa i sí, efectivament, me n'aniré a un casal d'aqueixos a tractar de passar-m'ho tan bé com la resta de mortals.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA. Que li pareix poc tot el que hi ha ací dalt? Disculpe'm, senyora, intentaré que no torne a passar.

Crema al centre del IVADIS de Benicarló la primera de les falles de la localitat

text JORDI MAURA

La Junta Local Fallera, autoritats i representants dels municipis del Maestrat i familiars dels usuaris del centre de l'Institut Valencià d'Atenció als Discapacitats (IVADIS) a Benicarló van acudir un any més a la cremà de la falla que realitzen els alumnes del centre. El monument, centrat en la corrupció urbanística i el blanqueig de diners estava capitalitzat per reconegudes figures de la faràndula marbellina. Després de la foto de família i la interpretació de l'himne valencià, una traca encesa per la fallera major de Benicarló, Susana Lluch, va prendre el monument entre l'emoció d'alguns dels artistes i els seus familiars.

Un altre "benicarlando" que desapareix

El benicarlando té els dies comptats. La variant dialectal del parlar de Benicarló s'extingirà en pocs anys. Així ho afirma el professor Miquel Àngel Pradilla, doctor en filologia catalana per la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona i rossellà universal.

És evident que els canvis operats en la nostra societat, sobretot els darrers 30 anys, han afectat la llengua en sentits contraris. Per una part el valencià ha guanyat en reconeixement legal i en prestigi social. Això és un fet altament positiu. Però per una altra banda la presència massiva dels mitjans de comunicació audiovisuals i escrits en castellà, juntament amb la falta de voluntat política d'aplicar la legislació aprovada en matèria lingüística, com ara la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, els Reglaments Municipals de Normalització Lingüística o la Llei de creació de Ràdio Televisió Valenciana –que emet en bona part en castellà– situen al nostre idioma en una posició

577

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

d'extrema debilitat. A més cal afegir la falta de lleialtat lingüística per part de la població cap a la llengua pròpia d'aquest país.

Segons dades de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua en els darrers anys el País Valencià

ha perdut en nombre de valencianoparlants. Estem, per tant, instal·lats en una regressió de idiomàtica. El valencià és una llengua minoritzada, és a dir, que va reduint la seua base demogràfica d'usuaris, en favor del castellà. I això es nota en el nivell d'interferència que té el valencià per part del castellà. El professor Pradilla va realitzar l'any 1992 la seua tesi doctoral sobre el parlar de Benicarló des de la perspectiva de la sociolingüística de la variació. I ara en fa una rèplica del treball, quinze anys després, en temps real, per confirmar la tesi que el parlar de Benicarló varia, substancialment, cap a la desaparició.

Per Xavi Burriel

Visente el fallero

EL CÒMIC

EDITORIAL

Carxofa: Una carxofa per a Madriles que, encara que no estem d'acord amb els símbols que ostentava, va manifestar el que pensa. No com altres que pensen igual però no s'atreveixen a treure al carrer els símbols franquistes. Pel que es veu a les fotos als regidors del PP no molesta gens la gallina, se senten ben a gust amb ella.

Als demòcrates no els cal retirar alguns símbols. Ja no els porten.

Panissola: Per al fallero i ajuntament per convertir la plaça de l'església en un femer ple de gots i papers després de la cridada de les falles. Van deixar l'entorn completament brut: paperets, cintes de colors i, molts, molts gots de plàstic per terra d'alguna beguda que es devia repartir allí. La higiene, els bons modals, l'educació i la festa no tenen per què estar barallades.

www.3x4.info

La web d'informació i notícies www.3x4.info oferirà informació dels diferents actes amb motiu de la setmana fallera. De manera experimental i a l'espera de poder fer extensiva a altres actes volem retransmetre enguany la cremà d'una falla on tècnicament i per qüestions de connexió a la xarxa siga possible.

Per tal d'enviar les imatges es connectaria una webcam wifi IP a un PC portàtil wifi amb connexió al servidor al llarg de tot un dia. La imatge apareixeria al connectar-se a la plana principal de la revista. En la retransmissió col·laborarà l'Ajuntament de Benicarló i diverses persones i empreses privades de la localitat. El servei tècnic tindrà el support de Undiez.net.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.